

Fővárosi Ítéltábla

11.Bf.363/2016/14.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. május 25. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve **ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. október 11. napján kihirdetett **28.B.1284/2015/72.** számú ítéletét

megváltoztatja:

Az I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által elkövetett bűncselekményeket kábítószerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 282/A. § (4) bekezdés a) pont] és bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 282. § (3) bekezdés b) pont 5. fordulat] **minősíti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott börtönbüntetését **2 (kettő) évre enyhíti**, a szabadságvesztés végrehajtását **3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.**

A Magyarország területéről történő kiutasítást **mellőzi.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a börtönbüntetésből - végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Az I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által **2015. április 28. napjától 2016. június 8. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti a szabadságvesztésbe beszámítotttnak.

Az II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által elkövetett bűncselekményt kábítószerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] **minősíti.**

A Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.2037/2011/7. számú ítéletének II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában a próbára bocsátást kimondó rendelkezését **hatályon kívül helyezi.**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában a bűnösség kimondását **mellőzi.**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetését a közokirat-hamisítás büntettének kísérlete miatt is kiszabottnak tekinti.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott szabadságvesztését **7 (hét) év börtönbüntetésre enyhíti.**

A Magyarország területéről történő kiutasítást és a vagyoneklkobzásra vonatkozó rendelkezést

mellőzi.

Az II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által **2014. május 14. napjától 2014. november 14. napjáig**, valamint a **2014. november 28. napjától 2015. január 22. napjáig** előzetes fogvatartásban, és a

2014. november 15. napjától 2014. november 27. napjáig, valamint a 2015. január 23. napjától 2016. október 10. napjáig házi őrizetben töltött időt tekinti a szabadságvesztésbe beszámítottak akként, hogy 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg 1 (egy) nap szabadságvesztésnek.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a börtönbüntetésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Az eljárás során lefoglalt és ENYT.5/2014. számon kezelt 3.000 (háromezer) euró és 278.000.- (kettőszázhetvennyolcezer) forint lefoglalását megszünteti és azokat II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak kiadni rendeli.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott bűncselekményeit kábítószerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 282/A. § (4) bekezdés a) pont] és kábítószerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 282. § (3) bekezdés b) pont 5. fordulat] **minősíti.**

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott börtönbüntetését **1 (egy) év 7 (hét) hónapra enyhíti**, a szabadságvesztés végrehajtását **3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.**

A Magyarország területéről történő kiutasítást **mellőzi.**

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott a börtönbüntetésből - végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott által **2013. április 13. napjától 2014. november 12. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottak.

Az eljárás során lefoglalt és a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztályán BNYK/2015/17/8. tételszám alatti foglalási jegyet, 9. és 10. tételszám alatti 2 db beszállókártyát **megsemmisíteni rendeli.**

Kötelezi I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat, hogy a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből egyetemlegesen fizessenek meg **409.956.- (négy száz kilencezer-kilencszázötvenhat) forintot.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott lakcímének írásmódja helyesen: (lakcím megjelölése), a tartózkodási helyének írásmódja helyesen: (tartózkodási hely megjelölése).

Az elkobozni rendelt kábítószer a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztály előtt **29023/104/2015. bü.** számú ügyben került lefoglalásra, a vegyész szakértői vélemény száma **29200-801-3784/2013.**

Az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből az I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által külön fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: **12.700.- (tizenkettőezer-hétszáz) forint,**

az II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által külön fizetendő büntügyi költség összege helyesen: **75.565.- (hetvenötezer-ötszázhatvanöt) forint,**
a III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott által külön fizetendő büntügyi költség összege helyesen: **271.064.- (kettőszázhetvenegyezer-hatvannégy) forint.**

Az első fokú eljárás során felmerült büntügyi költségből az állam által viselendő büntügyi költség összege helyesen: **2.985.384.- (kettőmillió-kilencszáznyolcvanötezer-háromszáznyolcvannégy) forint.**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által a **2016. október 11. napjától 2017. május 25. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

A másodfokú eljárás során felmerült összesen **171.161.- (egyszázhetvenegyezer-egyszázhatvanegy) forint** büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem előkészületének büntette [Btk. 176. § (6) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett kábítószer készítésének elősegítése büntette [Btk. 182. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 5 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem előkészületének büntetésében [Btk. 176. § (6) bekezdés a) pont], kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés], valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.2037/2011/7. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése mellett közokirat-hamisítás büntetésének kísérletében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a II. r. vádlottat halmazati büntetésül 10 év fegyházbüntetésre és 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem előkészületének büntette [Btk. 176. § (6) bekezdés a) pont, és társtettesként elkövetett kábítószer készítésének elősegítése büntette [Btk. 182. § (1) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre és 3 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetőleg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról az időpontok konkrét megjelölése nélkül.

Megállapította, hogy valamennyi vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmada, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon.

Az eljárás során lefoglalt kábítószer, valamint a bűncselekmény elkövetése során eszközül használt tárgyakat elkobozta, míg az egyéb bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett rendelkezett azok

kiadásáról.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében az ENYT.5/2014. szám alatt kezelt 3.000.-Euró és 278.000.-Ft pénzösszegre vagyonelkobzást rendelt el.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat 149.352.-Ft, II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat 212.217.-Ft, míg III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat 410.716.-Ft büntügyi költség önálló megfizetésére kötelezte és megállapította, hogy 2.816.640.-Ft büntügyi költség az állam terhén marad.

A törvényszék ítélete ellen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője a 2012. évben elkövetett cselekmény tekintetében felmentés, összességében enyhítés érdekében, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott és védője egyezően részben felmentés, részben enyhítés érdekében, míg III.rendű vádlott neve III. r. vádlott és védője a 2012. évben elkövetett cselekménnyel kapcsolatban felmentés, összességében enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta a törvényszék ítélete személyi körülményekre vonatkozó részének kiegészítését az I. r. vádlott munkahelye vonatkozásában, valamint annak megállapítását, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt. Összességében az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a fellebbezése indokolásaként előadta, hogy az ítélet 1./ tényállási pontja megalapozatlan, tekintettel arra, hogy a tényállás nincs kellően felderítve, illetve az ezzel kapcsolatos indokolási kötelezettségét is megsértette az elsőfokú bíróság. Véleménye szerint ugyanis az 1./ tényállási pont csupán annyit rögzített, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott II.rendű vádlott neve II. r. vádlott tevékenységével kapcsolatban 2011. évben annyi információval rendelkezett, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott illegális kémiai vegyszerekkel foglalkozik, és I.rendű vádlott neve I. r. vádlott ehhez szervezett csempészeket, illetőleg ezzel kapcsolatban működött közre az utak megszervezése során. A tényállás a konkrét időpont meghatározása nélkül rögzíti azt, hogy valamikor egy későbbi időpontban tudta meg I.rendű vádlott neve I. r. vádlott, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott kábítószerekkel is foglalkozik, és ezen ismeret birtokában is folytatja a szervezői tevékenységét.

Ugyanakkor a törvényszék megfelelő indokolás és azt alátámasztó bizonyítékok nélkül vetette el I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak az 1./ tényállási ponttal kapcsolatos védekezését, amely szerint ebben az időszakban ő csupán összeismertette II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat, azonban 2012-ben nem utazott (település megnevezése)-re azért, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlottal egyeztessen, és egyéb szervezői tevékenységet sem fejtett ki. Álláspontja szerint az 1./ tényállási pont nincsen felderítve, hiszen ezzel kapcsolatban csak III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vallomása áll rendelkezésre. Mivel a chat-beszélgetések 2013-ból származnak, és nem egyértelmű, hanem csupán homályos visszautalást tartalmaznak a 2012-es cselekményre, az (utazási iroda neve) utazási iroda pedig csak neveket rögzít, azt azonban nem, hogy ténylegesen személyesen ki járt el egy utazás szervezése során, így ezen vádponttal kapcsolatban téves volt a bűnösség megállapítása, ezért felmentő rendelkezés meghozatalának van helye.

Kifejtette továbbá, hogy a 2./ tényállási ponttal kapcsolatban azt I.rendű vádlott neve I. r. vádlott sem vitatta, hogy segített III.rendű vádlott neve III. r. vádlott utazásának megszervezése során, azonban ezzel összefüggésben anyagi haszonszerzés nem motiválta. Ezért tévesen jutott az elsőfokú

bíróság arra a következtetésre, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott üzletszerűen követte el ezen cselekményt. Ez a következtetése egyebekben ellentétes a beszerzett bizonyítékokkal, nincs megfelelően megindokolva, így ezzel kapcsolatban is sérült az indokolási kötelezettség teljesítése. Álláspontja szerint a törvényszék I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetében az üzletszerűséget olyan cselekményekre történő hivatkozással indokolta, amelyekre nézve nem került sor vádemelésre és konkrét bizonyíték sem támasztja alá azt, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott más cselekményekre vonatkozóan is szervezett futárokat. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra is, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nem ebből fedezte a megélhetését. Az pedig, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlottnak esetlegesen pénzt kínált további személyek beszerzéséért, olyan bizonytalan körülmény, amelyre nem alapulhat az üzletszerűség megállapítása. Erre figyelemmel a 2./ tényállási ponttal kapcsolatban eltérő minősítésre, az üzletszerű elkövetés megállapításának mellőzésére tett indítványt. Álláspontja szerint a részbeni felmentés, az eltérő minősítés, valamint azon körülmények, hogy a cselekmény elkövetése óta hosszú idő telt el, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott hosszabb időt töltött előzetes fogvatartásban és büntetlen előéletű, mindenképpen indokolják a vele szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítését.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését írásban is indokolta és a fellebbezés indokolását a fellebbezési nyilvános ülésen ki is egészítette.

Álláspontja szerint a törvényszék ítélete megalapozatlan és az indokolással összefüggésben eljárási szabálysértés is megvalósult, hiszen a törvényszék az indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Ezzel kapcsolatban azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adta kellő indokát annak, hogy miért vetette el II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védekezését. Sérelmezte, hogy (név) vonatkozásában a pontosított bizonyítási indítványnak már nem adott helyt a törvényszék, III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védője által becsatolt chat-beszélgetések aggályosak, mint ahogyan azt az általa felkért magánszakértő által adott, és az elsőfokú bíróság által okiratként értékelt szakértői vélemény is kifejtette.

Sérelmezte továbbá, hogy a törvényszék kizárólag a lefoglalt kábítószer mennyisége alapján vont le a kábítószer-kereskedelemre vonatkozó következtetést annak ellenére, hogy az eljárás során nem sikerült sem a vevői, sem az eladói kört felderíteni. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra is, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott életvitele nem támasztott alá olyan gazdagodást, amely az ilyen jellegű tevékenységgel összefüggésben keletkezett, s a nála tartott házkutatás során csupán kisebb összegű készpénz került lefoglalásra. Mindezek alapján az 1./ tényállási ponttal összefüggésben II.rendű vádlott neve II. r. vádlott felmentésének van helye.

A 2./ tényállási ponttal kapcsolatban vitatta, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy a III.rendű vádlott neve III. r. vádlott által szállított csomag ténylegesen kábítószer, és nem valamilyen annak előállítására alkalmas kémiai folyadékot tartalmaz. Így véleménye szerint a 2./ tényállási ponttal kapcsolatban a jogi minősítés téves, annak helyes jogi minősítése társtettesként elkövetett kábítószer készítésének elősegítése büntette. Másodlagosan arra az esetre nézve, amennyiben II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében megállapítható az, hogy tudott arról, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott ténylegesen kábítószer szállít, úgy mivel a tettenérés miatt a kábítószer nem került forgalomba, ezért a cselekmény Btk. 178. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kábítószer birtoklásának büntettként értékelendő. Összességében tehát az 1./ vádponttal összefüggésben felmentésre, a 2./ vádponttal összefüggésben pedig eltérő minősítésre és a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője az 1./ tényállási ponttal kapcsolatban sérelmezte azt is,

hogy ezen cselekményre nézve nem volt érdemi nyomozás, így a tényállás felderítetlen. Ezzel összefüggésben utalt arra is, hogy a chat-szövegek tárgyaláson történő felolvasása során kiderült, hogy a fordításban a beszélők személye fel lett cserélve, ami további aggályokat vet fel a bizonyítási eszközzel kapcsolatban.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indokolásul előadta, hogy bár a tényállás III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vallomása alapján, azonban a III. r. vádlott a beismerő vallomása megtétele során olyan bűncselekménnyel is vádolta magát, amely nem képezte eredetileg az eljárás tárgyát. Álláspontja szerint, bár a törvényes figyelmeztetések elhangzottak a kihallgatás kezdetekor, azonban a bíróságnak figyelmeztetnie kellett volna III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat arra nézve, hogy a 2012-es cselekménnyel kapcsolatban egy új bűncselekménnyel vádolja önmagát. Kifejtette, hogy mivel a 2012-es cselekményt más bizonyíték nem támasztja alá, ezért kizárólag III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vallomása nem lehetett volna a tényállást alapozni, és ez alapján a bűnösségét további bűncselekményben megállapítani. A 2013. évben rögzített chat-beszélgetések ugyanis bár visszautaltak a 2012-es cselekményre, azonban ez a visszautalás nem volt elég konkrét ahhoz, hogy azon büntetőjogi felelősség megállapítása alapuljon.

A 2./ tényállási pontban foglaltakat, illetőleg annak jogi minősítését nem vitatta. Összességében az első fokú ítélet megváltoztatására, az 1./ tényállási ponttal kapcsolatban felmentésre és a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére, elsődlegesen végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására, másodlagosan a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezések megváltoztatására és annak megállapítására tett indítványt, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott a büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy Magyarországon rendezett családi életet él, élettársával csak a jelen büntetőeljárás miatt nem házasodtak még össze. A házkutatás során lefoglalt pénz az (földrész megjelölése)-i ingatlanának a bérleti díja, így álláspontja szerint tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor arra vonatkozóan vagyonelkobzást rendelt el.

Előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróságon nem kapott kellő lehetőséget arra, hogy védekezzen.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek keretében azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a törvényszék az ítélet 15. oldalának 2., 3., 4., 5. és 6. bekezdésében téves indokokra hivatkozott **(szakértő neve)** igazságügyi informatikai szakértő szakértőkénti bevonásának elutasításával kapcsolatban. A Be. 112. § (1) bekezdése alapján ugyanis a terhelt és a védő nem köteles közölni az ügyésszel illetőleg a bírósággal, hogy szakvéleményt kíván készíttetni és benyújtani, ez csupán egy lehetőségként biztosított a számukra. Ebből következően önmagában az alapján, hogy a védő illetőleg a terhelt előzetesen nem közölte a bírósággal, hogy szakvéleményt kíván készíttetni, nem szolgálhat alapul a szakértőként való bevonás megtagadására. Tekintettel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság a **(szakértő neve)** igazságügyi informatikai szakértő által készített szakvéleménnyel mint okirati bizonyítékkal a bizonyítékok mérlegelési körében kellő mélységben foglalkozott, és az ezzel kapcsolatos okfejtését az ítélőtábla is osztotta, ezért a

jogszabály téves értelmezése az ügy érdemére nem hatott ki.

Nem osztotta az ítéletábra II.rendű vádlott neve II. vádlott azon kifogását, hogy az elsőfokú eljárásban nem kapott lehetőséget a védekezésre. Az iratokból megállapíthatóan a II. r. vádlott bár élt a vallomás megtagadás jogával, azonban írásbeli vallomást terjesztett elő, amelyet a törvényszék a tárgyalás anyagává tett és a II. r. vádlott észrevételezési jogával is élt a tárgyalás során.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védője által felvetett azon kifogást sem, amely szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat csak a vallomás megtagadás jogára illetőleg a hamis vád törvényes következményeire figyelmeztette, azonban ezen túlmenően nem hívta fel külön a figyelmét arra, amikor a 2012-es cselekménnyel kapcsolatban tett nyilatkozatot, hogy ezzel egy újabb bűncselekménnyel vádolja önmagát.

A Be. 117. § (2) bekezdése taxatív felsorolást ad arra nézve, hogy a terheltet a kihallgatásának megkezdésekor mire kell figyelmeztetni. Így a vallomásmegtagadás jogára, valamint arra, hogy amit mond, illetőleg rendelkezésre bocsát, az bizonyítékként felhasználható. Ezen túlmenően a terhelttel kapcsolatban az eljáró hatóságnak, így a bíróságnak sincs olyan kötelezettsége, hogy amennyiben a terhelt a vallomásával önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolná, úgy erre külön figyelmeztetnie kellene.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a védőknek a tényállással kapcsolatos kifogását sem, amely azt támadta, hogy a törvényszék az 1./ tényállási pontot lényegét tekintve III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vallomása alapján állapította meg. Az vitán felül áll, hogy a terhelti beismerés esetén is be kell szerezni a tényállással kapcsolatban fellelhető egyéb bizonyítékokat is [Be. 118. § (2) bek.] , azonban annak eldöntése, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok elegendőek-e egy adott tényállás megállapításához, az az elsőfokú bíróság kompetenciájába tartozik. Abban az esetben, ha a bizonyítást lefolytató és ténymegállapító elsőfokú bíróság arra az álláspontra jut, hogy a vádlott beismerése kellően hiteles, és ezt megfelelő indokokkal alá is tudja támasztani, úgy dönthet úgy, hogy a tényállás megállapításához elegendő az önmagára nézve is terhelő tartalmú beismerő vallomás.

Jelen esetben az elsőfokú bíróság által elfogadott III.rendű vádlott neve III. r. vádlott következetes vallomását egyéb adatok is alátámasztották. Így I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak a kapcsolatfelvételre vonatkozó részbeni beismerő vallomása, III.rendű vádlott neve III. r. vádlott útleveleiben található bélyegzők, az eljárás során a tárgyalás anyagává tett és értékelt chat-beszélgetések, amelyek ugyan 2013. évben folytak, azonban visszautaltak a korábbi úttal kapcsolatos problémákra. Így a tényállás 1./ pontjával kapcsolatban merültek fel olyan további bizonyítékok is, amelyek III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vallomását alátámasztották.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége. Amennyiben az ezzel kapcsolatban kifejtettek iratszerűek, megfelelnek a logika követelményeinek és minden releváns bizonyítékra kiterjednek, úgy a bizonyítékok mérlegelésén keresztül az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem támadható, hiszen az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat szabadon mérlegelheti [Be. 78. § (3) bek.].

A törvényszék a tényállás felderítési feladatának a szükséges mértékben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a kellő mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. A mérlegelése kiterjedt a releváns

bizonyítékokra, az iratszerű és túlnyomórészt logikus is volt.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az ítélet 19. oldalának utolsó előtti bekezdésében I.rendű vádlott neve I. r. vádlott testvérével kapcsolatos okfejtés, amely szerint a tanú nyilvánvalóan csak egy előzetes vallomásegyeztetés után tehetett volna az I. r. vádlottra nézve pozitív tartalmú vallomást, egy megalapozatlan következtetés, ezért azt mellőzte. Tekintettel azonban arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében a tényállás aggálytalan módon megállapítható volt enélkül is, ez az ítélet érdemét nem érintette.

Összességében az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Azokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, és ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ennek körében megfelelő magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért III.rendű vádlott neve III. r. vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részbeni beismerő vallomására, az eljárás anyagává tett chat-beszélgetések tartalmára, a III.rendű vádlott neve III. r. vádlottól lefoglalt és az II.rendű vádlott neve II. r. vádlott lakásán tartott házkutatás során lefoglalt telefonokra vonatkozó tájékoztatások adataira és a beszerzett egyéb bizonyítékokra alapozta.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék által megállapított tényállást a bizonyítékok mérlegelésén keresztül támadó, felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján - az iratok tartalmása figyelemmel - az első fokú ítéletet a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó részében, valamint a történeti tényállást az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott (1. sz. anyanyelv megjelölése) anyanyelvű, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott (2. sz. anyanyelv megjelölése) anyanyelvű.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott büntetlen előéletűnek minősül, a vele szemben alkalmazott próbára bocsátás próbaideje 2015. május 31. napjáig tartott.

A 2./ tényállási pontban az ítélet 9. oldalának 6. bekezdését akként helyesbítette, hogy a jogszabályi hivatkozást mellőzte azzal, hogy a kokain az 1978. évi IV. törvény 286/A. § (2) bekezdés a) pontja értelmében az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló Genfben, 1972. március 25-én kelt jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New York-ban 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. számú Jegyzékében foglaltak alapján minősül kábítószernek, amely megállapítás a jogi indokolásba tartozik.

A 2503,2 gramm kokain összesített kokainbázis-tartalma minimálisan 1383,1 gramm volt, amely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak 34,577-szerese volt.

Ez utóbbi helyesbítés alapja az volt, hogy a beszerzett igazságügyi vegyész szakértői vélemény a ténylegesen bevizsgált minták hatóanyag-tartalmának meghatározása során - ahogyan arra az ítélet a 33. oldal 5. bekezdésében hivatkozik is - megállapította a ténylegesen mért mennyiségektől való esetleges eltérés mértékét is, azonban ennek figyelmen kívül hagyásával került sor az összesített hatóanyag-tartalom kiszámolására annak ellenére, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyítható tény nem lehet a vádlott terhére értékelni [Be. 4. § (2) bekezdése].

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel a törvényszék által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a felülbírálat alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. Ezzel összefüggésben helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a tényállás 1./ pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban valamennyi vádlott tudattartalma kiterjedt arra, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott abból a célból utazik (ország megjelölése)-be I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlott felhívására, hogy onnan kokaint csempésszen Magyarországra továbbértékesítési célból.

A kábítószerrel visszaélés szándékos bűncselekmény, amely megállapításának feltétele az, hogy az elkövetőnek legalább az eshetőleges szándéka kiterjedjen arra, hogy a cselekményével érintett anyag kábítószer. Erre figyelemmel amikor valamely személy a cselekményt abban a tudatban követi el, hogy valamilyen illegális anyag csempészésére fog sor kerülni, azonban az anyag mibenlétét illetően pontosabb információval nem rendelkezik, úgy ezen tudattartalommal belenyugszik abba, hogy a cselekménnyel érintett anyag bármi lehet, azaz bármilyen minőségű és mennyiségű kábítószer is. Ebből következően a cselekmény végrehajtása során belenyugszik abba, hogy azt akár kábítószerre nézve követi el. Ebből kifolyólag az elsőfokú bíróság az 1./ tényállási pontban rögzítettekkel kapcsolatban a vádlottak tudattartalmát helyesen állapította meg.

Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor a 2./ tényállási ponttal kapcsolatban lényegét tekintve arra a következtetésre jutott, hogy I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott ténybeli tévedésben [Btk. 20. § (1) bek.] voltak a csempészett anyag mibenlétét illetően. I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott ugyanis abban a hiszemben járt el, hogy ezen alkalommal a III.rendű vádlott neve III. r. vádlott által csempészett anyag nem kábítószer, hanem egy olyan kémiai folyadék, amelyből utóbb II.rendű vádlott neve II. r. vádlott kábítószer tud előállítani. Az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatban I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott által előterjesztett védekezést elfogadta, és ennek megfelelő indokát is adta, így azt, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott következetes vallomásából megállapíthatóan az első, általa is tudottan kábítószer megszerzését célzó utazás alkalmával a díjazása 10.000 USD volt, míg a második alkalommal ennél jelentősen kisebb összegért, 3.000 BSD-ért vállalta a csempészést.

Mindezekre figyelemmel helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, tévedett azonban a vádlottak által elkövetett cselekmények minősítése során. Ez a tévedés arra vezethető vissza, hogy a törvényszék nem teljes körben vetette össze a cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor hatályos büntető törvény rendelkezéseit, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvény kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé.

A bűncselekmény elkövetésekor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdése szerint aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntetett miatt kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (3) bekezdés szerint a büntetés öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerrel követik el. A (4) bekezdés a) pontja szerint az (1) vagy (2) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészület büntetettnek minősül, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Ezzel azonos tartalmú rendelkezést tartalmaz a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 176. § (1) bek., (3) bek. és (6) bekezdés a) pontja.

Az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdése szerint aki kábítószer termeszert, előállít, megszerez, tart, az országba behoz, onnan kivisz, vagy az ország területén átvisz, büntetett követ el és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (3) bekezdés b) pontja szerint aki kábítószer előállításához szükséges anyagot, berendezést vagy felszerelést készít, átad, forgalomba hoz vagy azzal kereskedik, az országba behoz, onnan kivisz, az ország területén átvisz, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, büntetett követ el és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 182. § (1) bekezdés a) pontja szerint aki kábítószer termesztése vagy előállítása céljából ehhez szükséges anyagot, berendezést vagy felszerelést készít, megszerez, az ország területére behoz, onnan kivisz vagy azon átszállít, átad, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (3) bekezdés b) pontja szerint a büntetés kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott bűncselekményt üzletszerűen követik el.

Ezen rendelkezések összevetéséből megállapíthatóan I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetében a bűncselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvény volt a kedvezőbb, hiszen két három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követtek el, ezért az 1978. évi IV. törvény 85. § (2) és (3) bekezdése szerinti halmazati szabályok figyelembe vételével a velük szemben kiszabható büntetés az 1978. évi IV. törvény (2) bekezdésére is tekintettel kettő hónaptól négy év hat hónapig terjedő szabadságvesztés. Ebből következően az 1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdése alapján irányadó középérték I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetében kettő év négy hónap.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és a helyes minősítés esetén III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetében a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvény, azaz a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint irányadó középérték a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott halmazati szabályokra is tekintettel, hat év hat hónap szabadságvesztés volt. Ebből következően az elkövetéskor hatályos büntető törvény annak ellenére kedvezőbb elbírálást jelent az I. és III. r. vádlottak számára, hogy az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés 2. fordulata szerint feltételes szabadságra bocsátásnak akkor van helye, ha az elítélt a börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részét kitöltötte, míg a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés legalább kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék az általa alkalmazott büntető jogszabály mellett is tévesen minősítette a tényállás 2./ pontjában írt cselekményt, hiszen az üzletszerű elkövetés nem csak abban az esetben állapítható meg, amennyiben az elkövető saját maga számára törekszik a haszonszerzésre, hanem abban az esetben is, ha ezt a haszont más személynek kívánja biztosítani. Az irányadó tényállás szerint III.rendű vádlott neve III. r. vádlott tudomása szerint II.rendű vádlott neve II. r. vádlott kábítószerrel kereskedett, és ennek tudatában került sor mind a tényállás 1./ mint a tényállás 2./ pontjában írt cselekmény elkövetésére. Éppen ezért amennyiben az elbíráláskori büntető törvény kedvezőbb rendelkezéseket

tartalmazna III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában, úgy a 2./ tényállási pontban írt magatartása I.rendű vádlott neve I. r. vádlotthoz hasonlóan a Btk. 182. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő kábítószer készítésének

elősegítése büntette lett volna.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében a törvényszék figyelmen kívül hagyta a határozott tartamú szabadságvesztés maximumára vonatkozó rendelkezéseket. A Btk. 36. §-a szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama három hónap, leghosszabb tartama húsz év, bünszervezetben, különös- vagy többszörös visszaesőként történő elkövetés, illetve halmazati, vagy összbüntetés esetén huszonöt év. Az 1978. évi IV. törvény 40. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama két hónap, leghosszabb tartama tizenöt év, életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő bűncselekmény bünszervezetben, különös- vagy többszörös visszaesőként történő elkövetés, továbbá halmazati, vagy összbüntetés esetén húsz év. Ebből következően az 1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdése alapján számítandó irányadó középérték II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében tizenkettő év hat hónap, a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján számítandó középérték - ahogyan arra az elsőfokú bíróság hivatkozott is - tizenöt év.

További eltérés mutatkozik a bűncselekmény elkövetése és az elbíráláskor hatályos büntető törvény rendelkezései között a vagyonekborzolás tekintetében, hiszen a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint ellenkező bizonyításig vagyonekborzolás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekborzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerzett. Az 1978. évi IV. törvény ezt a törvényi rendelkezést nem tartalmazta, a 77/B. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra kellett a vagyonekborzást elrendelni, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ebben az esetben azonban a vagyon bűnös eredetét bizonyítani kellett a vagyonekborzolás alkalmazásához.

Mindezekre figyelemmel a feltételes szabadságra bocsátás eltérő szabályai ellenére is összességében az elkövetéskori büntető törvény tesz lehetővé enyhébb elbírálást II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében is.

A másodfokú bíróság nem osztotta a törvényszéknek a természetes egységgel kapcsolatban az ítélet 32. oldal 3. bekezdésében kifejtett álláspontját, hiszen a Kúria 1/2007. BJE szerint az 1978. évi IV. törvény 282. §-a alá tartozó részecselekmények természetes egységet képeznek.

Ami az elkövetői alakzatot illeti, az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a vádlottak társtettesként követték el a terhükre rótt bűncselekményeket. Az 1./ tényállási ponttal kapcsolatban ugyanis I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak esetében a kábítószer-kereskedelemhez kötődő előkészületi cselekmény volt megállapítható, amely esetben a társtetteskénti elkövetés fogalmilag kizárt, hiszen az 1978. évi IV. törvény 20. § (3) bekezdése szerint társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva közösen valósítják meg. Ugyanakkor az előkészületi szak esetében még az elkövetők nem fejtenek ki olyan magatartást, amely valamely bűncselekmény törvényi tényállásába illeszkedne, hiszen az 1978. évi IV. törvény 18. § (1) bekezdése szerint ha a törvény külön elrendeli, előkészület miatt büntetendő, aki a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges, vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik, vagy közös elkövetésben megállapodik.

Úgyszintén téves volt a törvényszéknek a tényállás 2./ pontjával kapcsolatban az az álláspontja, amely szerint I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak társtettesként valósították meg a bűncselekményt, hiszen tényállásszerű elkövetési magatartást csupán III.rendű

vádlott neve III. r. vádlott valósította meg - a szándéka szerint - kábítószer előállítására alkalmas anyag országba történő behozatalával, míg I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az utazás megszervezésével ehhez segítséget nyújtott. Erre figyelemmel a tényállás 2./ pontjában írt cselekményt I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként, III.rendű vádlott neve III. r. vádlott pedig az 1978. évi IV. törvény 20. § (1) bekezdése szerinti önálló tettesként valósította meg.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által elkövetett, a tényállás 1./ pontjában meghatározott bűncselekményt az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (4) bekezdés a) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének, a tényállás 2./ pontban írt cselekményét bűnsegédként elkövetett, az 1978. évi IV. törvény 282. § (3) bekezdés b) pont 5. fordulatába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott által elkövetett, a tényállás 1./ és 2./ pontjában megjelölt bűncselekményt egységesen az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott a tényállás 1./ pontjában meghatározott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének, míg a tényállás 2./ pontban írt cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282. § (3) bekezdés b) pont 5. fordulatába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék tévesen járt el, amikor II.rendű vádlott neve II. r. vádlott bűnösségét megállapította közokirat-hamisítás büntettének kísérletében is annak ellenére, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.2037/2011/7. számú ítéletében a bűnösség kimondása már megtörtént, ugyanakkor a Be. 330. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére elmulasztotta a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.2037/2011/7. számú ítéletének II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezni. Erre figyelemmel az ítéletábra II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.2037/2011/7. számú ítéletének a próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a II. r. vádlott esetében a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában a bűnösség kimondását mellőzte.

A büntetés kiszabása során értékelt körülmények vizsgálata során a másodfokú bíróság mellőzte a súlyosító körülmények közül mindhárom vádlott esetében a társtettesként történő elkövetést, valamint a halmazatot, hiszen csupán a többszörös halmazat tekinthető súlyosító körülménynek, azonban mindhárom vádlott esetében csupán kettő bűncselekmény miatt került sor büntetés kiszabására. További enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlottak a magyar nyelvet nem ismerik, s ez a büntetés elviselését megnehezíti.

További enyhítő körülményként értékelte I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában azt, hogy az egyik cselekményt bűnsegédként követte el. II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében mellőzte a büntetett előéletre történő hivatkozást, amely feltehetően elírás folytán került feltüntetésre. Megjegyzi az ítéletábra, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott egyebekben sem büntetett előéletű, azonban a büntetlen előélet enyhítő körülményként történő értékelése nem indokolt, tekintettel arra, hogy korábban a II. r. vádlottat próbára bocsátotta a bíróság, és a bűncselekmény elkövetésére a próbaidő alatt került sor. Enyhítő körülményként vette azonban figyelembe II.rendű vádlott neve II.

r. vádlott esetében azt, hogy a bűncselekményt fiatal-felnőttként követte el.

A megváltoztatott minősítésre figyelemmel megállapítható az, hogy az I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés törvénysértő, tekintettel arra, hogy az meghaladja a vele szemben kiszabható maximumot, amely a halmazati szabályokra tekintettel négy év hat hónap.

Az így kiegészített illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel mindhárom vádlott vonatkozásában indokolt a büntetési tétel irányadó középértékétől a vádlott javára való eltérés. A megváltoztatott minősítés folytán alkalmazandó enyhébb büntetési tételekre és a módosított bűnösségi körülményekre figyelemmel az ítéletábra mindhárom vádlott esetében enyhítette a kiszabott szabadságvesztés tartamát, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében annak megjegyzésével, hogy a büntetést a közokirat-hamisítás büntetnének kísérlete miatt is kiszabottnak tekintette.

I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja szerint büntett.

I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak esetében a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok eléréséhez nem szükséges a szabadságvesztés büntetés végrehajtása, ezért azt az 1978. évi IV. törvény 89. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint felfüggesztette.

A megváltoztatott minősítésre figyelemmel I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetében kiutasításnak az 1978. évi IV. törvény 61. § (6) bekezdésében szabályozott törvényi feltétele hiányzik. Az 1978. évi IV. törvény 61. § (6) bekezdése szerint ugyanis a külön törvény szerinti szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy, valamint a Magyarország területén letelepedettként vagy bevándorlóként tartózkodási joggal rendelkezővel szemben kiutasításnak csak olyan bűncselekmény elkövetése miatt lehet helye, amely ötévi, vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő. Tekintettel arra, hogy I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak (állampolgárság megjelölése) állampolgárok, így a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkeznek, esetükben csak akkor lehet kiutasítást alkalmazni, ha ötévi, vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követnek el. Mivel a megváltozott minősítésre figyelemmel az általuk megvalósított bűncselekmény három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ezen törvényi feltétel hiányzik, ezért I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve III. r. vádlott Magyarország területéről történő kiutasítást az ítéletábra mellőzte.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében a kiszabott büntetés enyhítése miatt nincs helye a kiutasításnak, tekintettel arra, hogy az 1978. évi IV. törvény 61. § (7) bekezdés c) pontban írtak alapján kiutasításnak csak tízévi, vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén lehet helye azzal szemben, akinek a családi élet tiszteletben tartásához való joga sérülne. Erre figyelemmel II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében is mellőzte az ítéletábra a Magyarország területéről történő kiutasítást.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottal szemben a másodfokú bíróság a felmerült enyhítő körülményekre, valamint különös nyomatékkel arra, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott a magyar nyelvet nem beszéli, ezáltal a büntetés kiállása fokozott terhet jelent a számára, az 1978. évi

IV. törvény 42. § (2) bekezdés b) 3. pontja alapján alkalmazandó fegyházbüntetés helyett az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot határozott meg [1978. évi IV. törvény 43. § a) pont].

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve II. rendű vádlott neve II. r. vádlott által házi őrizetben töltött idő beszámításával kapcsolatos rendelkezése nem tartalmazta a pontos időpontokat, ezért azt pótolta. Tekintettel arra, hogy II. rendű vádlott neve II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés fokozata börtönben lett megállapítva, ezért a házi őrizetben töltött idő átváltási kulcsát is ennek megfelelően helyesbítette.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) bekezdésén alapult, míg a házi őrizet beszámítása az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) és (3) bekezdésén alapult.

A már hivatkozottak szerint a cselekmény elkövetésekor hatályos, és a vádlottakra nézve kedvezőbb rendelkezést tartalmazó büntető törvény nem tartalmazott olyan rendelkezést, amely kábítószerrel visszaélés büntetnének elkövetése esetén a vagyon bűnös eredetének bizonyítása nélkül lehetővé tenné a vagyonelkobzás alkalmazását. Ezért az ítélet tábla II. rendű vádlott neve II. r. vádlottal szemben a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzte és a házkutatás során tőle lefoglalt pénzeszegek lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette s egyben a Be. 155. § (2) bekezdése alapján azt a II. r. vádlottnak kiadni rendelte.

A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés mindhárom vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés 2. fordulata alapján alapult.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék több olyan bűnjelek kiadását rendelte el, amelyek értékkel nem bírnak, ezért ezen bűnjelek megsemmisítéséről rendelkezett a Be. 155. § (8) bekezdése alapján.

Bár az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában utalt arra, hogy az eljárás során felmerült vegyész szakértői vélemény és informatikai szakértői véleménnyel összefüggésben felmerült bűnügyi költséget a vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni, az ítélet rendelkező része ilyen rendelkezést nem tartalmazott. Ezért a másodfokú bíróság kötelezte I. rendű vádlott neve I. r., II. rendű vádlott neve II. r. és III. rendű vádlott neve III. r. vádlottakat 409.956.-Ft bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére azzal, hogy mivel a törvényszék elmulasztotta a bűnügyi költség megfizetésének módjára történő utalást, a másodfokú bíróság azt is pótolta.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaposnak ítélte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben azt a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy I. rendű vádlott neve I. r. vádlott lakcíme és tartózkodási helye egyaránt pontatlanul került az ítéletben feltüntetésre, ezért azt helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság elmulasztotta az elkobozni rendelt kábítószerre vonatkozó rendelkezés végrehajtása érdekében a nyomozóhatóság előtt folyamatban volt ügyszám, valamint a vegyész szakértői szám megjelölését, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak által külön fizetendő, és az állam által viselendő bűnügyi költség számítása során egyaránt számítási hibát vétett, ezért ezen összegeket az ítélet tábla helyesbítette.

A másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az II. rendű vádlott neve II. r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A másodfokú eljárásban a III. rendű vádlott neve III. r. vádlott kirendelt védőjének, valamint a tolmács és fordítói díjakkal felmerült 171.161.-Ft vonatkozásában megállapította, hogy azt hogy - a kirendelt védő díja esetében az eredményes fellebbezésre is tekintettel - a Be. 381. § (2) bekezdése és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2017. május 25.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet s.k. . Halász Edina s.k.
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Ítéltábla 11.Bf.363/2016/14. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 28.B.1284/2015/72. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2017. május 25. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke